SIMFONIA NATURII

Am întrebat soarele, povesteşte-mi despre iubire
Şi mi-a răspuns : căldură, lumină, mângâiere.
Am întrebat florile, povestiţi-mi despre iubire
Şi mi-au răspuns : tandreţe, parfumuri, reverie.
Am întrebat stelele, povestiţi-mi despre iubire
Şi mi-au răspuns : imensitate, nemărginire, strălucire.

Am întrebat păsările, povestiţi-mi despre iubire
Şi mi-au răspuns : îndrăzneală, cântec şi zbor.
Am întrebat pământul, povesteşte-mi despre iubire
Şi mi-a răspuns : durere, lacrimă, dor.
Am întrebat copacii, povestiţi-mi despre iubire
Şi mi-au răspuns : statornicie, legământ, măreţie.

Am întrebat soarele, povesteşte-mi despre destin
Şi mi-a răspuns : ziua, noaptea, plăcere şi chin.
Am întrebat florile, povestiţi-mi despre destin
Şi mi-au răspuns : creştere, înmulţire, divin.
Am întrebat aştrii, povestiţi-mi despre destin
Şi mi-au răspuns : mişcare, repaos, spaţiu şi timp.

Am întrebat păsările, povestiţi-mi despre destin
Şi mi-au răspuns : zbatere, înălţare, sublim.
Am întrebat pământul, povesteşte-mi despre destin
Şi mi-a răspuns : trudă, jertfă, luptă, leşin.
Am întrebat arborii, povestiţi-mi despre destin
Şi mi-au răspuns : coborâre, urcuşuri, furtună, senin.

Iar în cele din urmă le-am pus o ultimă întrebare
Cea mai importantă dintre toate câte sunt în zare,
O întrebare fără de răspuns se pare
Dar care nicidecum nu poate suferi vreo amânare
Există Dumnezeu sau totul e iluzie oare ?

Şi mi-au răspuns în cor, în felul lor :
Soarele a zâmbit răspândind căldură şi lumină
Iar natura a înviat trezită din magicul somn
Florile au înflorit, arborii au înverzit
Păsările au cântat, pământul rod bogat a dat
Stelele spre ceruri în zbor s-au grăbit.
Iar eu umilul spectator îndată m-am gândit
Ce minunat e totul, ce Dumnezeu pe veci a-nfăptuit.

ROBERT TRIF (29.01.2000)